ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீகனகவல்லி திருக்கல்யாண கீர்த்தனம்.

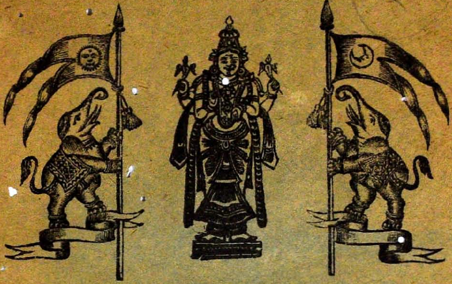

இவை

திருச்சினாப்பள்ளிஜில்லா அரியலூர்

ஸ்ரீஇளயவல்லிபகவான் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் பாரியாள்

ஜானகியம்மாளால்

இயற்றப்பட்டு

வேலூர்:

வாணிநிகேதன அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

இதன் விலை அணா 4.

Q25:417
M1L

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

MADRAS

ஸ்ரீகனகவல்லி திருக்கல்யாண கீர்த்தனம்.

இஃது

திருஎவ்வளூரில் ஸ்ரீஆதிவண்சடகோபஸ்வாமி நித்யாராதனம்
செய்யும் ஸ்ரீவீராகவனுக்கும், கனகவல்லிக்கும் நடந்த
திருக்கல்யாணசரித்திரத்தை

திருச்சினப்பள்ளிஜில்லா அரியலூர்
ஸ்ரீஇளயவல்லிபகவான் கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் பாரியாள்

ஜானகியம்மாளால்

இயற்றப்பட்டு,

வேலூர்:
அப்பாஸ் அன்டு சன்ஸ் அவர்களால்
தமது
வாணிநிகேதன அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

12422
784.0954

171265
-600 008.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
8 - JUL 1912
MADRAS.

ஸ்ரீ

சுபமஸ்து.

ஸ்ரீகனகவல்லி திருக்கல்யாண கீர்த்தனம்.

Q25:417
M4

விருத்தம்.

கண்டகர்தனைவென்று கனவேகமாகவந்து
எண்டிசையும்புகழ ஏகவஸ்துவாகிநின்ற
கொண்டல்மணிவண்ணவுந்தன் குணமுடையசரித்திரம்சொல்ல
அந்தரங்கமாகவேஆரம்பித்தேன் இந்தவேளைதனிலேவந்தருள்புரிகுவீரே.

1. (உடையவர் கீர்த்தனம்—ராகம்-பூரிகல்யாணி.)

பல்லவி.

மனமேஎதிராஜன்தன்னிட மலரடிதனில்பணிகுவாய்

அநுபல்லவி.

அரிதாகியபரமபதம் அளித்தருள் புரிகுவார்சொன்னேன் (மனமே)

சரணங்கள்.

தோஷகுணமற்றசுத்தர் மாசற்றப்ரக்யாதிபெற்றோர்
ஆசித்துபணிந்தவர்கட் கபயந்தரும் தாஸபோஷர் (மனமே)

அருள்மிகபுரிகுவார்சுத்தர் அவர்நல்அன்பரைகார்க்கும்பிரசித்தர்
தோஷரகிதரானமகத்துவர் பாஷ்யகாரரென்னும்பேர்படைத்தசுத்தர்
சாச்வதபதம்தருகவும்சக்தர் சாரங்கேசனைஸதாஹிருதயத்தில்
வைத்தோர் (மனமே)

2. (இதுவுமது கீர்த்தனம்—ராகம்-மோகனம்.)

பல்லவி.

தேசிகன்திருவடியை தினமும்பணிந்தேன்–ஆ–ஆ–ஆ

அநுபல்லவி.

மாசத்தபிரகாசமான மலரடிதனைசேர

சரணங்கள்.

காசினியுள்ளோர்புகழ்ந்த கருணைகடலை
கண்டாவதாரராய் வந்தகல்விதிரளை
ஆசிரித்துபணிந்தேன் அவர்அடிமலரை (தேசி)

பக்தியுள்ளபதினெட்டு ஆழ்வார்களையும்
பாசபந்தமற்றதொரு பரம்பொருளையும்
சக்தியுள்ளஸா துஜெனர் சரணமலரையும் (தேசி)

3. (ஆசாரியன்வணக்கம்—ரூமபகிபிரணதபாலமெட்டு.)

பல்லவி.

ஆசரியராகிய என் அழகியநரசிங்கா

அனுபல்லவி.

குருவேஉம்மிட திருவடிமலர் பணிந்தேன் அருள்பவபங்கா (ஆ)

சரணங்கள்.

உருதியாயிச்சரித்திரமுரைக்க உந்துநான் ஆரம்பித்தேன்
திருஉளம்மகிழ்ந்தென்பா விருந்துகருணைசெய்திடுவீரே (ஆ)

4. (தாயார்கீர்த்தனம்—ராகம் இந்துஸ்தான் காபி.)

பல்லவி.

தாயேநீகிருபைசெய்குவாய் தன்மயரூபி

அனுபல்லவி.

ஓயாமலேஅதிநேயமாக உரைத்தேன்

சரணங்கள்.

ஆதிபரம்பொருளாகி அகிலமெங்குமநிறைந்த
அண்டாண்டநாயகியே அருள்எனக்கருள்வாயே (தாயே)
உத்தமமான ஸர்வாபரணபூஷணி
நித்தியோத்ஸவமானந்த நிர்விகாரசித்தனி (தாயே)

5. (பெருமாள்கீர்த்தனம்—ராகம் கமாஸ்.)

பல்லவி.

வந்தருள்தந்திடுவாய் எந்தனைகாவாய்

அனுபல்லவி.

அந்தமுள்ளஸுந்திரனே மந்தஹாஸநேத்திரனே

சரணங்கள்.

எந்தவிதத்தாலும்உந்தன் சொந்தபதவிச்சர
சிந்தையில்நித்தியாநித்தேன் சேயிழையன் ஆரம்பித்தேன் (வந்த)

6. (இதுவுமது—கோபாலபாலகிருஷ்ணம்பஜெ என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

ஸ்ரீராகவம்கருணாகரம் பஜெ ஸ்ரீராகவம்கருணாகரம்

அனுபல்லவி.

ஸ்ரீங்காரவதனஉல்லாஸம் (ஸ்ரீ)

சரணங்கள்.

ஸாரமிருதுநயனவிலாஸம் ஸுபாஷம் பமகரிஸரிகரி
கோரபவஸம்ஹாரணம் ஹாரணம் பமகரிஸரிகரி (ஸ்ரீ)

நாலடி விருத்தம்.

அகிலபுவனம்முழுதும் ஆதாரமாய்விளங்கும் வேதாவினுயகியே
வேதாவைபெற்ற ஜெகன்நாதன் சரித்திர முவாக்கீசையைமெய்குவாயே.

7. சரஸ்வதி கீர்த்தனம்— ஸர்கம் ஸர்கம் ஈகரிஸ என்றமெட்டு.

சரணம்சரணம்சரணம் சாஸ்வதி தருணம்தருணம்தருணம் அருள்புரி
சரணம்சரணம்சாந்தவதி சாமளாங்கிர்ஸமோகரி (சர)

சதுர்முகன்தேவியே ஸம்பத்துகுமாரியே ஸசாவீணகானப்பிரியே
ஸந்ததமாகவிச் சரித்திரமுரைத்திட வந்தருள்புரிகுவாயே (சர)

கதையின் வரலாறு.

8. கீர்த்தனம்.

பல்லவி

கர்த்தன்வீரமுகவருடசாதவியாகிய னவல்லியே-உந்தன்
கல்யாணசரித்திரம்சொல் காதல்மோகமொடு மிக்குருத்துடன்
ஆரம்பித்தேன் களித்தருள்புரிவாயம்மா.

சரணங்கள்.

எதுமறியாமுட பேதையாகியநான் மாதவன்சரித்திரத்தை மனமகிழ்ந்
[துரைத்திட
ஸாதுஜனர்சபையில் ஸாகாஸமாய் ஆரம்பித்தேன் ஸந்ததம்அருளபுரிவீர்
ஸாதுவாகியதோர் மாதுராகியாள் நாதன்சரித்திரத்தை நன்றாயுரைப்ப
ஆதரவாகவே அருள்புகபுரிகுவீர் அருள்ளவெப்பரியோரே. [தற்கு

1. விருத்தம்.

மகஷிகாவனத்தில்சாலய மகாமுனிவர்தபசுசெய்ய
குக்ஷியில்பாவும்வைத்த லக்ஷிமீ என்மனமகிழ்ந்து
இக்ஷணம்தனிலேநீர்போய் எவ்வனுநில்வசித்திருந்தால்
பக்ஷமாய்ஸேவை தந்து பசர்ந்தருள்புரிவேனென்றார்.

2. விருத்தம்.

ஸ்வாமியுரைத்த வாக்கியம்கேட்டு சால்யகோத்திரர்மகிழ்ந்து
தேவனாந்தமடுக்கரையில் யோகாப்யாஸம் செய்தார்.

3. விருத்தம்.

அக்ஷணம்தனிலேஸ்வாமி லக்ஷிமிதனையழைத்து
மகஷிகாபுரியில்நீபோய் இக்ஷணம்தனிலேதானே
பக்ஷமாய்நீபோய்தர்ம சீலனுடதனியையாக
ஜெனிப்பாயென்றுஸ்வாமி சீக்கிரம்உரைசெய்தாரே.

9. கீர்த்தனம் (எய்புஷமேஜாதகமே என்றமெட்டு)

கண்ணிகள்.

செய்ததவம் தன்னைகண்டு செந்தாமரைகண்ணன்
பையவந்துசேவைதந்து பகர்ந்தருள்வேனென்றார்
ஐயனருளாலேயந்த ஆரண்யத்தில்போய்
மெய்மையாகத்தியானம்செய்து மெத்தமகிழ்ந்துமிருந்தார்
இப்படியாயிருக்கும் வேளையில் இந்திரேசனும்
உத்தமொருவேள்விதன்னை உகந்து அருள்செய்ய.

10. கீர்த்தனம்—ராகம் ஆரபிசூர்சிகே.

ஆரண்யந்தனில்வந்து அஸ்வமேதயாகஞ்செய்ய
பூரித்துமனதில்எண்ணி புகழ்வுடனிருக்கும்போது
காரிழையில்லாமல் செய்ய காரணமில்லை என்று
ஆரியர்முதலோர்சொல்ல அய்யனும் அதனைகேட்டு
பாரிலுள்ளோர்கட்கஞ்சி பாவையைகானில்விட்ட
வீரியந்தனைநினைத்து விமலனும் தம்பியுடன்யோசித்து
தரணியாளும்தர்ம சீலமகாராஜன் தன்னிட
ஜெனனியைவிவாகம்செய்து செழிப்புடனுகயிப்போ
பூரித்துயாகம்தன்னை புகழுடன்நடத்துவோமென்று
வாரிதிசயனன்சொன்ன வார்த்தையைகேட்டுமப்போ
சீரியேகோசிகனெழுந்து சீக்கிரத்தினிலேயான்போய்
பாராளுமன்னனுடைய பைங்கிளிதன்னையிப்போ
சீருடன்நிச்சயித்து சிறப்புடன்வருவேனென்று
சீக்கிரம் அவர்சென்றாரே.

11. கீர்த்தனம்—ராகம் உஸேனி.

(தரணியில் அஸ்தினபுரம்தனிலே என்றமெட்டு.)

(1) தரணியில்உயர்தர்மசீலராஜன் தான்மகிழ்ந்துயாகம்செய்யவென்று
பூமிதனைஉழுதவர பொன்னின்கலப்பைகீழ் பொற்கொடிமாது
அவதரித்தாள்
அவதரித்தஅக்குழந்தை தனைஎடுத்து ஆனந்தமாகவெமடியில்
வைத்துமகிழ்ந்து
இந்த அந்தமுள்ளசுந்தரியை நானஎன்னபாக்கியம் செய்தோமோ
கன்னிகைக்குஜாத கர்மநாமகர்னங்களைசெய்து [என்றார்
மன்னவனும் மாதுதனை மகிழ்வுடனேவளர்த்துவந்தார்
விந்தையாக உதித்தவொரு செந்தாமரைநயனிதனை
சுந்தரிமார்களெடுத்து சோகம்தீர முத்தமிட்டார்.

(2) நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாய் நாயகிதன்னைவளர்த்து
நாதன்யின்னும் வரவில்லை என்றுசொல்லி [வர
அந்தநங்கைதவம்செய்ய ஆரம்பித்தாள்
அந்தஸமயம்தனிலே வந்தகோசிகனைகண்டு சிந்தைபயந்துராஜன்
[சிம்மாசனம்விட்டிறங்கி
அடிவணங்கி கரங்குவித்து அர்க்கியபாத்தியங் கொடுத்து
அந்தரங்கமாய்பூசித்து வந்தனம்செய்தெதிரில்நின்றார்
நின்றதொருராஜன்தன்னை னேசமுடனுகமுனி
உந்தன்ராச்சியம்சுகமோ உண்மைதன்னைஉரையுமென்றார்.

(3) என்றுஉரைத்த முனிமொழிகேட்டு ஏந்தலுந்தானப்போஎதுசொல்வர்
தேவரீருடையதெள்ளருளாலிப்போ புவனிஎல்லாமிகக்ஷேமமென்றார்
புதியகனிகாய்கிழங்குகளும் நல்லமதுரமானகொம்புதேன்களுமினிய
ததிநெய்பாயஸ நவநீதமுடன் அதிஉபசரித்திருந்தார்
இந்தவிதம்உபசரித்து என்னபாக்யம்செய்தேனென்று
வந்தனம்செய்தடிவணங்கி வந்தவிதம்அருள்வீர்என்றார்
சிந்தையினில்மகிழ்ந்துராஜன் அந்தரங்கமாககேழ்க்க
வந்தசேதிதனையுமப்போ அந்தமகாமுனியுரைப்பார்.

(4) ஆதிஅந்தமற்றஜோதிஸ்வரூபராம் அப்ரமேயசுப்ரகாசனுக்கு
உந்தன்சுதனியைதரவேணுமென்று சொல்லிஉகந்துமேய்வர்தா
உரைத்தமுனிவரிட வார்த்தையைகேட்டுடனே [னுரைத்தார்
உள்ளங்குளிர்ந்துஅரசனப்போ உகந்துஎந்தன்பாக்கியமென்றார்
என்றுமனமகிழ்ந்துராஜன் அந்தமகாநகரந்தன்னை அர்ப்புதமாய்
சுரலோகம்போல் அலங்கரிக்கஆரம்பித்தார்
ஐம்பத்தாருதேசத்துள்ள அரசருக்கும்தசரதர்க்கும்
அன்புடன்மணஓலைஎழுதி ஆனந்தமாய்தானிருந்தார்.

12. (நகரலங்கரித்தார் நாகரிகமாம்மதுரை என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

மண்டபம்ஜோடித்தார் மாது கனகவல்லிகல்யாண
மண்டபம்ஜோடித்தார்

சரணங்கள்.

பூசுரர்களும்கூடினார் பூவையர்நடனாடினார்
ஆசித்தெல்லோரும்பாடினார் அன்பாகவேகொண்டாடினார் (மண்)
மாணிக்கமரகதத்தால் மண்டபமிகஜோடித்தார்
ஆணிபொன்அதில்பதித்தார் அன்பாயெல்லோரும்துதித்தார் (மண்)
கந்தபரிமளம்வீசினார்நல்ல கலவைசாந்துகள்பூசினார்
அரிவையர்எல்லோரும்கூசினார் ஆனந்தமாகவேபேசினார் (மண்)

13. கீர்த்தனம்.

ஸ்வாமி இன்னும் வரவில்லை என்று சகியுடன் சொல்லுவது.

பல்லவி.

வருவாரோவாராரோ அரியேன்.

சரணங்கள்.

வருவாரோவாராரோ வாசுதேவஸர்வேசன்
வஞ்சியேதோடி வாமமரிந்துவாடி (வரு)
காமகோடிப்ரகாசன் கனகவதனஉல்லாசன்
காதலியேஎந்தன்நேசன் கனகமணிமயபூஷன் (வரு)
சங்குசக்ரசர்வேசன் சந்திரவதனஉல்லாசன்
சரஸநேத்திரவிலாசன் ஜானகியாள்மகிழ்நேசன் (வரு)

14. கீர்த்தனம். (சும் சும் சும் பியாரி என்ற மெட்டு).

பல்லவி.

வேகமாபோடி வீரராகவரைத்தேடி
விரவினிலழைத்தோடி வாபோடி

சரணங்கள்.

ஆகமவேதங்களால் அறியப்படாத வஸ்துவை
சோகங்கள் தீர்க்கவென்று சுருக்காகவேயின்று அதி (வேக)
பாகவதர்கள்சூழ பக்தர்கள்மகிழ்ந்துகொண்டாட
மோகத்துடனுகவே முகுந்தன் ஜானகியைகூட (வேக)

15. கீர்த்தனம்.

(ஆஜீஷாமைமோகலீபந்தியா பஜாயகே என்றமெட்டு).

கண்ணிகள்.

வாரும்வாரும்தோழியர்களே வனத்துக்குநாமேகுவோம்
சேர்ந்தெல்லோரும்திருக்குளத்தில் ஜெலக்கிரீடைகள் ஆடுவோம்
சாயங்காலவேளைதன்னில் சரஸமுடன் கூடியே
சரத்துகாலசந்திரனோடை சாயல்தன்னைநாடியே
மந்தாரைமலர்களோட மல்லிகையிருவாக்ஷி
செந்தாமரைஜாதிமுல்லை செந்தமொருசெம்பகை
மெத்தவாசம்வீசுமந்த மேன்மையானமேர்ஜூரவும்
அந்தமானஅரளிபுஷ்பம் அழகுபுன்னைமந்தாரை
குற்றமற்றகுடமல்லிகை குணமுடையஜவந்தியும்
நேர்த்தியானநீலாம்பரம் நிலைந்தபாரிஜாதமும்
பார்த்தபேற்குமனங்களிக்கும் பன்னீர்புஷ்பபரிமளம்
சேர்த்தெடுத்துநாம்சேயிழையே சிகைதனில்சூட்டிக்கொள்வோம்

என்றுரைத்தபங்கையுடன் எல்லோர்களுங்கூடியே
தென்றல்வீசுதேவகாந்த மடுக்கரையில்வந்திட்டார்
அந்தசமயத்தில்அய்யன் ஆவிர்பவித்துஅவர்
சிந்தைமகிழ்ந்துமனதைசோதிக்க விந்தையாயுரைத்திட்டார் (வா)

4. விருத்தம்.

ஸ்ரீதரர்தானுமப்போ சேயிழையையுற்றுநோக்கி
சுந்தரயுவதியைப்போல் எந்தனையேபார்க்குகின்ற
சுந்தரியே நீயாரென்று ஸ்வாமியும்உகந்துகேழ்க்க
செந்திருதானுமப்போ மந்தகாசமாய்நின்றாளே.

கண்ணிகள் நோண்டிசிந்து.

கண்டுடன் மனமகிழ்ந்தார் திருமால் கருத்தினிலே அதி விரகம்கொண்டார், கோமளவடிவினென்றார் திருமால் கோதையரேநீயாரெனக்குறையுமென்றார், அம்சவடிவழகினென்றார் திருமால் அறிவைஅநகினிலே நெருங்கிவந்தார், மெத்தபசியாகுதென்றார் திருமால் மேதினிஅளந்தோர்அதி சோகங்கொண்டார், தத்துவபொருளாய்நின்றார் திருமால் தார்குழலேமணதிலுள்ளதுரைப்பாயென்றார், இக்ஷணத்தில்வருவாரென்றார் திருமால் உந்தனுக்குளத்தமணவாளரிதோபார்பாரென்றார் மெத்தஅதிவருத்தமேனென்றார் திருமால் உத்தமொழிஉந்தனுக்குஉரைத்தேனென்றார். (தந்தின)

16. கீர்த்தனம்—(நலுகிடராவேஅம்பா என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

மாதவருரைக்கஅந்த மாதுமகிழ்ந்துயேதுசொல்வாள்

சரணங்கள்.

ஆதரவாய்எங்கள்கிரகம் அருள்புரிந்திடுவீராகில்
தீதில்லாதினைமாவுடன் தேனமுதுதருவேனென்றார் (மாத)

மெத்தபூசியாகுதென்றீர் மேதினிஅளந்தநாதா
உத்தமொருவார்த்தைதன்னை உகந்துகிருபைசெய்வீராகில் (மாத)

17. கீர்த்தனம்—ராகம் பியாக்.

(மதுராக்குப்போவோம்வாடி என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

எந்தன்கிரகம்தன்னிலே யேந்திழையாளே
எத்தனையோவிதமுண்டு இவ்வகைஎல்லாம் (எ)

அனுபல்லவி.

அந்தமுடனாகவே எந்தனை மாலையிட்டால்
சிந்தைக்கிசைந்ததெல்லாம் சொந்தமாய்புசித்திடலாம் (எ)

சரணங்கள்.

தேனுந்தினைமாவுடன் திவட்டில்லதீன்பலங்களுண்டு
தானேமணம்புரிந்தால்உந்தனுக்கேற்ற தங்கபணிகளுண்டு
மானேஉந்தனிடத்தில் மையல்கொண்டுவந்தேன்நான்
தேனேமணம்புரிவாய் தீரன்குமாரிஎன்றார் (எ)

5. விருத்தம்.

மாதவரிப்படிஉரைக்க மாதுமனமயங்கிஅப்போ
ஸ்ரீதரர்தானேவென்று சிந்தையில்சந்தேகங்கொண்டு
ஆதரவாய்சகியுடனே அரிவையர்எதுரைப்பாள்
ஸ்ரீதரரொவிப்ரரோயானரியேன் மாதரசேமயங்குகின்றேன்.

6. விருத்தம்.

செந்திருயிந்தவிதம் சந்தேகித்திருக்கும்போது
வந்தவிப்ரருமப்போ அந்தரத்யானமானார்
மாதவர்சென்றபின்பு மாதுமனமயங்கிநிற்க
ஆதரவுடன்சகியும் அரிவையரைதேத்துவாளே.

18. கீர்த்தனம்—(ராகம் - சந்திவேலவா என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

தேனேஎன்னடி இந்த சோகம்மானேசொல்லடி

அனுபல்லவி.

தீனஜெனரைகாற்கும் எந்தன் மானேஉந்தனுடைய
மேனிமுழுவதும்வாடி போனவிதத்தைசொல்லடி (தே)

சரணங்கள்.

பஞ்சபாணன்எய்தகொடுஞ் சரத்தினாலேமெலிந்துவாடி
இஞ்சொல்லுரைத்திடாமலே வஞ்சியேநீயிருப்பதுவும் (தே)

இந்துஸமானமுகினிமந்தகாஸ மில்லாமல்யிருந்திடுகின்ற
விந்தையின்னதென்று அரியசொல்வாய் (தே)

சந்ததமாகவேஜானகி சமேதரும்இந்தக்ஷணம்
வந்திடுவார்சிந்தையில்நீ அஞ்சவேண்டாம் (தே)

19. கீர்த்தனம்—ராகம் கேதாரகௌளம்.

பல்லவி.

மாதவனேயிவ்வுருவாய் வந்துகந்தரோ அறியேன்

அனுபல்லவி.

பேதைஎந்தனேடகலீ யைதீர்கீ
பித்தனார்போல் சித்தமகிழ்ந்து (மா)

சரணங்கள்.

ஆதியில்கௌசிகன் வேள்வியைகாத்தவா
அரவிந்தமுகாரவிந்த சோதியேசுடர்மணிமயரூபா
என்னைசோதிப்பதுவும் நீதியோபிரதாபா (மா)

7. விருத்தம்.

என்கண்ணெதிர்பட்டனுதன் காரணவஸ்துதானே
கருமுகில்வண்ணன்தானே நான்காதல்கொண்டநாதன்தானே
வாரிதிசயனன்தானே வைகுண்டவாசன்தானே
நீரஜனயனன்தானே நீசீக்கிரத்தினிலேயோடி நிச்சயமறிந்துவாடி.

8. விருத்தம்.

பயந்தோடிலகியவளும் அதிவிரவாய்வருகும்போது
கதிரவன்ஒளியைப்போல் காணுமிரதத்தில்தம்பியுடனே
எதிர்பட்டநாதனைப்பார்த்து இந்திரையிடத்தில்வந்து
அதிவிரவாய்வாராய்நாதன் அதோவாரார்பாராய்என்றாள்.

20. கீர்த்தனம்—(காரேபல்பல் காக்யும்குல்கீசனு என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

தேனேவாராய் அடிமானேகேளாய் இவர்தானேபாராய்

சரணங்கள்.

தவர்புகழ்தேவகாந்த மடகரையில்வந்து
விர்த்தருய்வேஷங்கொண்ட வேதியர்தானேயிவர் (தே)
மந்தகாஸமாய்நின்று அந்தரத்தியானமாய்வந்து
என்சிந்தையைஅபகரித்த சின்மயரூபரிவர் (தே)

21. கீர்த்தனம் ராகம் (கண்மணியே இன்னும் தூக்கமா என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரம்செய்துகொள்ளம்மா ஸ்ரீதரர்வந்தார்

சரணங்கள்.

ஸ்ரீங்காரம்செய்துகொள்வாய் ஸ்ரீதரரிதோவந்திட்டார்
மங்களமாய்மாங்கல்யம்சாற்ற மகிழ்வுடனே (ஸ்ரீ)

அந்தணருடன்ரதத்தில் ஆரோகணித்துகொண்டு
வந்தருளிஞரிதோபாராய் வனஜனேத்திரி (ஸ்ரீ)

சங்கையில்லாமலேநாடி ஸாதுஜெனருடன்கூடி
சாமளாங்கர்உந்தனைத்தேடி வந்தாரேஓடி (ஸ்ரீ)

22. கீர்த்தனம்—(வள்ளியம்மன் நாடகமெட்டு.)

தவமுனிவரும்வந்திட்டார் இனி தாமதம்செய்யாதேயம்மா
சிலன்கௌஸலைபாலன் விசாலநேத்ரருடனே (த)

ஜாலம்செய்யாமலெழுந்து ஸம்பங்கிதைலம்தெயித்து
ஸ்னானபானதிகள்செய்து ஸரஸமுடன்வருவாய் (த)

23. கீர்த்தனம்—(கண்டாளே சீதை கபடசன்யாசிதனை என்றமெட்டு)

பல்லவி.

கண்டாளேகனகவல்லி காருண்ணியன்தன்னை
மண்டலததோர்கள் மகிழ்மந்தகாஸனை (க)

சரணங்கள்.

தேவகாந்தமடுக்கரையில் தீனசரண்யனை
ஆவலுடனேகஅதி வீரப்ரதாபனை (க)

மீளாதவினையைதீர்த்த மேகவர்னனை
சீதளமதிமுடியன் வெரிதீர்த்தபாதனை (க)

விர்த்தராகிவேஷங்கொண்ட வேதியர்தனை
அவ்தமானதன்னில் அண்டமளந்தோனை (க)

மந்தகாஸவடிவுடைய மாரனைபெற்றசுந்திரனை
அண்டமுழுதும்அளந்த தொருஆதிமூலனை (க)

பானுகுலந்தனிலுதித்த பக்தவத்சலனை
பரிந்துபக்தரைகார்க்கும் உத்தமகுணசீலனை (க)

சாச்வதபதத்தைதரும் சாரங்கேசனை
ஜானகிஸமேதரான ஸர்வபௌமனை (க)

9. விருத்தம்.

இராகவனைக்கண்டவுடன் கோமளவடிவிதானும்
மோகந்துகொண்டுவாடி முகில்வண்ணன்தனைப்பார்த்து
தேகம்புளாங்கிதமாகி தேன்மொழியாளப்போ
வேகமுடனெழுந்து விசித்திரமாயலங்கரித்துக்கொண்டாள்.

24. கீர்த்தனம்—(டம்பமதிமுகமாம் என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

ஸ்ரீங்காரஞ்செய்தனள பங்கஜாக்ஷியர்க்கு அங்கம்புளகிதமாய்
மாதர்கள் ஸ்ரீங்காரஞ்செய்தனள் பங்கஜாக்ஷியர்க்கு

சரணங்கள்.

செங்கரந்தனில்தங்கவளைகொலுசு எங்கும்பளபளென்ன
ஸ்ரீங்காரமாகவேஎங்கும்பிரகாசிக்கும் வங்கிறுகொத்துமின்ன
காதில்ஜிமிக்கிமலஸரம் சோடுகத்திரிபாலில்துன்ன
கண்டஸரம்பவுன்பாலமகாகண்டி காந்திஒளியிதென்ன
சிரசிலராக்கடிஜெடைநாகம்விளங்குவதில் பிரகாசங்களென்ன
பதியுடனுகளெல்லோரும்பிரமைத்திட பாங்காயிருப்பதென்ன
பாதஸரம்தண்டைபீலிகொலுசுகள் பந்தவமானதென்ன
சேலைஒட்டியாணஞதுடனுகளெல்லாருக்கும் சேவைதருவதென்ன

25. கீர்த்தனம்—அம்சத்தொனி (சந்திரபிம்பவதனி என்றமெட்டு)

பல்லவி.

கெக்கெகெமகரி கரிஸனீஸரிஸகாரிமாப
நீஸ்னிபஸக்கரி ஸரிகனிமாபஸக்கரி (கெ)

சரணங்கள்.

மெத்தமகிழ்ந்துசித்தம்புகழ்ந்து மேதனியாளும்வேந்தனப்போ
உத்தமர்க்குபுத்திரியைதாவுகந்து மகிழ்ந்துசபைவந்தார்
ஆனைசேனைபரிவாரத்துடன் அநேகவாத்தியம்முழங்க
வானின்றுமலர்மாரிபொழிய வானவர்களும்தானெருங்க
தும்புருநாரதர்பாட ரம்பைஊர்வசிமேனகையாட
உம்பர்கள்பூமாரிபோட கெம்பீர்யத்துடனுடகூட
கெக்கெகெமகரிகரிஸ நீஸரிஸகாரிமாப்ப

26. கீர்த்தனம்—அம்சத்தொனி.

பல்லவி.

நிர்மலன்குமாரி தாணி ஸஞ்சவர் நாரி
நிர்மலசித்தனைக்கோரி வருகிறாள்சபைபாரி (நி)

சரணங்கள்.

சசிவதனஉல்லாசி சாமஜாநகர்க்குநேசி
கெஜராஜனைசத்தியர்க்கு அதிப்பிரியசந்தோஷி
அன்னநடைபைம்பொலே மின்னிடையாளன்பாலே
கன்னியர்க்குப்பின்னாலே மன்னவர்சபையிலே (நி)

10. விருத்தம்.

மன்னவராம்தர்மசீல மகாராஜன்தன்னோடு
கன்னிகையானமாது கனகவல்லியாள்தன்னை
பன்னகத்தில்படுத்த பரவாஸுதேவனுக்கு
கன்னிகாதானம்செய்ய களிப்புடனேகவந்தாரே.

27. கீர்த்தனம்—(ஸ்ரீரங்கம்பெருமாளை ஸேவிக்க என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

கனகவல்லிதிருக்கல்யாணஸம்ரம்பம் கண்டருளபோவோம்வாரீர்
இந்த காசினியிலுள்ளதேவாமுனிவர்கள் கண்டுகளிக்கிறார்கள்பாரீர் (க)

அநுபல்லவி.

மாசத்துவிளங்கும்மக்ஷிகாபுரிதனில் மகிமையுடன்வாழும்நங்கை
அந்தமாதுமகிமையையென்னசொல்வேன் நந்தமாதவர்கேத்திட்டநங்கை (க)

சரணங்கள்.

நீதத்தரத்தனதிருவாபரணமும் திங்களையழிக்கும்வதனமும்
மாசத்துவிளங்கும்யிடையில்பீதாம்பரம் மந்தகாஸமானநடையும்
மேகம்போலொத்தகேசத்தினழகும் ருக்மடிறெடநாகம்
விளங்கும்புஷ்பமலர்சூட்டி துலங்குங்காதில்ஜிமிக்கி
கமலஸரம்தொடுகரத்தில் கங்கணவங்கிகளையாழியதர்க்கிடு
பாதசரம்மெட்டுபீலியதின்ஜோடு பாங்காய்விளங்கும்ஒட்டியாணமதுக்கிடு (க)

28. கீர்த்தனம்—(ஜேயுதைமேஜாதகமே என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

ஜாஜிமுல்லைஸம்பங்கிமலர் ஹாரங்கள்கட்டி
பாசபந்தமற்றரகு வீரர்க்குசூட்டி
அச்சுதர்க்குஉச்சிதமாய் ஆரமாலைகள்சாத்தி
இச்சையுடன்மனமகிழ்ந்தாள் மக்ஷிகாபுரவாஸி
ஸம்பங்கிமருவேர்கொழுந்து ஸரஸமாய்கட்டி
ஜானகிஸமேதருக்கு ஸம்பிரமமாய்சாத்தி (ஜாஜி)

17265
600 008
O25:417
N11

29. கீர்த்தனம்—கன்னூஞ்சல்— நடுமேடை யோகவேனி மெட்டு.)

பல்லவி.

கன்னூஞ்சலாடியிருந்தாள் கனகவல்லியாளும்
கர்சதனவீரராகவரோடே காகுஸ்தரோடும்
கனித்துதணிந்துடனிந்து மென்மேலும்யிருந்து மகிழவும்

அன்னமொழிமாதரசி அரிவையாளப் போதும்
அரசன்தெசரதபுத்திரனே அமரர்தாளனனேனும்
அசைந்துஇசைந்துஉசந்து என்னுளும்அகமகிழ்ந்து (௧)

30. கீர்த்தனம்—(லாலி—என்னகுந்தன் மெட்டு.)

பல்லவி.

லாலிபாடினர் நாரதரும்தும்புருவும்
டொலையாடினர் தோகையரும்மோகனரும் (லாலி)

பாலியர்ஜெயசாலியுடன்கூடி கோலகாலமாயாடகோதையர்களுக்குழ
சீலன்கோசலைபாலன் தேவர்க்கனுகூலன் அசுரர்குலகாலன்
ஆதிமூலன்விசாலன் தெசரதபாலன் ஜானகியாள்லோலன்
அனுகூலன் குணசீலனுக்கு (லாலி)

31. கீர்த்தனம்—ராகம் - மத்தியமாவதி.

பல்லவி.

கன்னிகாதானம்செய்தார் கனகவல்லியை
களிப்பாய்ராகவர்க்கு (கன்)

சரணங்கள்.

உன்னிதசீலமன்னன் கன்னிகையைகைப்பிடித்து
நன்றாய்எதிரில்நின்ற பன்னகேசருக்குஅப்போ (கன்)

கோதானம்பூதானம் கோடிபசுதானம்
ஸாளிக்கிரம்தானமும் ஸம்பரவமுடனேகவே (கன்)

32. கீர்த்தனம்—(சந்திரனைருக்மணிகல்யாணமெட்டு.)

பல்லவி.

கல்லியாணம்கண்டருளினர் வீரராகவரும்
கனகவல்லியோடுகூடினர்

அந்தரத்தில்தேவர்கள் மந்தாரைமலர்வருஷிக்க
துந்துபிவாத்தியங்கள் துதித்துமிககோஷிக்க (கல்)

பங்குனிஉத்திரத்தில் பகரும்சுக்கிரவாரமதில்
மகிழ்ந்தசுபதினத்தில் மங்கையருடன்கூடி (கல்)

33. கீர்த்தனம் மங்களம் (ஆரவமுசனுக்நமங்களம் மெட்டு.)

பல்லவி.

வீரராகவருக்கும்மங்களம் நீரூ தாரநக்குமங்களம்
கோரஸம்மாரருக்கு கோதண்டகைபருக்நமங்களம் (வீர)

ஊரஸனயனர்க்கு சாமளாங்கதீரருக்கு
வாரிதிசயனர்க்கு மங்களம் (வீர)

34. கீர்த்தனம் (லக்ஷிமிகல்யாணம்.)

பல்லவி.

கனகவல்லிகல்யாணம் வைபோகமே
நேசமுள்ளசர்ம ... குமரிக்கு
சாமளாங்கவீர ராகவபாரிக்கு
பூமிதனிலேயுதித்த பூபதிபுத்திரிக்கு
ஸோமகுலத்திலுதித்த ஸுகுணமித்திரிக்கு

35. கீர்த்தனம்—நலங்கு (சம்புகந்திரி கமலநாபன மெட்டு.)

பல்லவி.

வேகமாகவேநலங்கிடவாரும் வீரராகவாளமுந்திரும்
பன்னீர்பரிமளஊதுவத்திகள் பாங்குடன் அமைத்திருக்குது (வே)

மஞ்சள்குங்குமம்மல்லிகைமுல்லை ஆரங்கள் அமைத்துயிருக்குது
அந்தமுள்ளதோர் அப்பளங்களும் பருப்புஉப்புகள்யிருக்குது (வே)

36. கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

கனகவல்லிசரத்தினல் கண்டஹாரம்சாத்தினள்
சின்மயரூபருக்கு சிகைதனில்பூசூட்டினள் (க)
மண்ணனந்தமாயவர்க்கு மந்தஹாஸவதனருக்கு
மின்னலெனிகர்த்தமாது கண்ணாடிகாட்டினள் (க)

37. கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

வெண்கவரிவீசினின்ருள் விமலசந்தரநேத்தார்க்கு
அந்தமாய்சத்ரசாமரம் ஆசையுடன்போடுகின்ருள் (வே)
பச்சைமயில்விசிரிதன்னை பாங்குடன்கரத்தில்பிடித்து
அச்சுதர்க்குவீசுகிராள் உச்சுதமுடனேகவே (வே)

38. கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

தேவசேவமகாரஜா தீனதயாளோமிருதுபாஷா
பாபரகிதநாசபக்த ஜெனபரிபோஷா (தே)

தாம்பூலம்பிடியும்மீசா தரணியளந்சமிருதுபாஷா
ஆம்பல்விரியும்காவேரிக் கதிபிரியநேசா (தே)

அகிலசராசரநாதா சகலஜெனர்க்கருள்போதா
அகலிசாபம்தீத்தபாதா ஐவரையும்காத்தநாதா (தே)

39. பச்யம் - எதுகுலகாம்போகி

ரகுவீர அதிதீம ரத்னமணிமயபூஷணா
ரகுகுலம் தனில்உதித்த மிருதுபாஷணா
தெசரதனிட வேள்விதனில் திவ்யாவதாரம்செய்து
தெசமுகனை ஸங்கரித்த தீரரனே
விஸ்வாமித்ரன் யாகம்தன்னை வேகமுடனேகாற்று
தாடகியை ஸங்கரித்த தாஷ்டிகரனே
அகலிசாபம் தன்னை தீர்த்து அன்புடனேமிதிலையில்
அரன்வில்முரித்த அரவிந்தாரனே
பசுபதிசாபம்தீர்த்த பரமபுருஷா
பானுகுலம்தனிலுதித்த பங்கஜாக்ஷா
தீனஜெனபரிபால திவ்யபோஷா
ஜானகியை மணம்புரிந்த சாந்தஸர்வவேஷா.

40. நலங்கு - (வேகவதிவெள்ளம்வராள் என்றமெட்டு.)

நலங்கிடவேவாரார் ரதி நளினலோசனன்
தன்னாயகியாள்த

நடனபெண்கள்நாட்டியமாட நாதரும்கூட
நாரதரும்கானங்கள்பாட நானுவிததாளம்போட (நல)

மல்லிகைமுல்லைமலர்வருஷிக்க மாதர்களாட
மாமனாவர்பின் தொடர்ந்திட மாயவர்கூட (நல)

தத்திமத்தள தாளமிருதங்கதுந்துபி நாகஸரம்வாத்தியம்கோஷிக்க
பெத்தமகிழ்ந்துஎல்லோரும் வணங்கமேதினியாள்
இணங்கநல்ல ஸாதுகளும்வணங்க (நல)

41. பச்யம்.

கனகமயபூஷணி கமநீயபாஷிணி கரகமலதளனயனி கமலவாஸினி
மீனமதரூபிணி மஞ்சுளபாஷிணி மந்தாரதாரிணி மாரஜெனனி
சோமகுலநேத்திரிணி சுந்தரிசுபாஷிணி ஜோதிஸ்வரூபிணி சுகுணபூஷணி
சர்வதாகாக்ஷிணி சர்வதாகாரிணி சந்தரகுலபூஷணி சரதிந்துவதனி
மாதுசிரோமணி எந்தன்பந்தகமணி மக்ஷிகாவாஸினி மகாலக்ஷ்மினி
சுந்தரி எந்தனுடன் கூடவே அந்தரங்கமுடனவாடி மந்தகமனி.

600 008

42. பூச்செண்டு (ஜாகிஸையா பிஜாகொபசாரோ என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

செண்டெடுத்தாட வாரும் ஸ்வாமி செண்டெடுத்தாட வாரும்

அனுபல்லவி.

பூலசெண்டாட வாரும் பூமகளுடன் சேரும்
ஆலஸ்யம்செய்யாமல்சேரும் ஆணிமுத்துபந்தலிலே (செ)

கஸ்தூரிகதம்பசெண்டை காதலுடனெடுத்து
அத்தர் அதினில்தோய்த்த அற்புதமாயிருவரும் (செ)

43. கீர்த்தனம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீவீரராகவர்வாரார் தெப்பத்தில் அற்புதமாய் (ஸ்ரீ)

அனுபல்லவி.

அண்டர்முனிவர்சூழ அதியன்பர்மிககொண்டாட
தொண்டர்யிருபுரம் சாமரங்கள்போட
தோகையர்களுடன்கூட தெப்பம்விளையாட (ஸ்ரீ)

தித்திமத்தளதாளம் சதுர்யவாத்தியம்முழங்க
கெவரிஎக்காளம் நமலிநாகசரம்
பக்தியாய்பதினெட்டு வாத்தியங்கள்கோஷிக்க (ஸ்ரீ)

கோரட்டுதுரைகள்கூடயிருந்த கும்பினியார்கள்சூழ
லஸ்தர்குலோப்புகள் நாலபுரமுமஆட
ரம்பையர்கள்ஜடை கோலாட்டங்கள்போட (ஸ்ரீ)

44. மங்களம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீ ரகுவீரருக்கு மங்களம்

தீரஅபாரஉதாரஐய்யார ஆரியன்பின்சென்ற அரவிந்தநேத்ரருக்கு (ஸ்ரீ)

க்ஷீரசாகராவாரிதில் அகிபீதில் போகசயனம்கொண்டாருக்கு (ஸ்ரீ)

பல்லவி.

கனகவல்லிகல்யாணத்தை கருத்துடன்உரைத்தோரும்
காதலுடன்கேட்டோரும் கருணாகரன்பாதத்தடைவார் (க)

கண்டகன்தண்டனையன்றி வைகுந்தமதினில்வசித்து
எண்டிசையும்புகழ்பெற்று ஏகவஸ்துவைதுதிப்பார் (க)

தீனஜெனபோஷராகிய ஜானகிசமேதரிட சரண
மலரிணையில்பணிந்து சாஸ்வதபதமடைவர் (க)

முற்றிற்று